

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/232/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512219466
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7512219466.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu v spore žalobcov 1. Š. T., V.. XX.X.XXXX, P. L. T. Č..XXX, 2. Urbariát - pozemkové spoločenstvo v Skároši so sídlom v Skároši 281, IČO: 31 965 555, 3. R. T., V.. X.XX.XXXX, P. L. B. Y. X., B. Č..XXX a 4. L.I. Z., V.. XX.XX.XXXX, P. L. Ž. XXX, všetci zast. JUDr. Petrom Majerníkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, proti žalovaným 1. Poľovnícke združenie Domaška so sídlom v Trstenom pri Hornáde, Tichá 8, IČO: 00 178 144 063, 2. Vlastníci spoločného poľovného revíru Hornád zast. S.. K. P., P. L. B. Y. X., J. Č..XX, L. Y., P. L. Ž. Č..XXX, J. I., P. L. T. Č..XXX, všetci zast. JUDr. Jurajom Ferencíkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krivá 23, o neplatnosť Zmluvy o užívaní poľovného revíru uzavretej dňa 26.9.2012, o odvolaní žalovaných 1., 2. proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 14C/280/2012-437 zo 7.3.2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že určil, že Zmluva o užívaní poľovného revíru uzavretá dňa 26.9.2012 medzi vlastními Spoločného poľovného revíru Hornád a Poľovníckym združením Domaška so sídlom v Trstenom pri Hornáde, Tichá 8, je neplatná (výrok I.). Určil, že zhromaždenie vlastníkov Spoločného poľovného revíru Hornád, ktoré sa konalo dňa 7.9.2012, je neplatné (výrok II.). Určil, že uznesenia prijaté zhromaždením vlastníkov Spoločného poľovného revíru Hornád zo dňa 7.9.2012, sú neplatné (výrok III.) a že žalobcovia 1., 2. majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Vychádzal z toho, že žalobcovia sa podaným žalobným návrhom domáhali určenia neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru uzavretej dňa 26.9.2012 medzi vlastními Spoločného poľovného revíru Hornád a Poľovníckym združením Domaška, ktorá bola zaevidovaná Obvodným lesným úradom Košice okolie. Zároveň sa domáhali, aby súd určil, že zhromaždenie vlastníkov Spoločného poľovného revíru Hornád, ktoré sa konalo dňa 7.9.2012 je neplatné a taktiež, aby súd určil, že uznesenia prijaté zhromaždením vlastníkov Spoločného poľovného revíru Hornád, ktoré sa konalo dňa 7.9.2012 sú neplatné. Žalobu zdôvodnili viacerými nedostatkami vedenia samotného zhromaždenia vlastníkov, ktoré sa uskutočnilo dňa 7.9.2012. Základné nedostatky vyplývajú priamo z notárskej zápisnice, v ktorej sú uvedené nesprávne spočítané jednotlivé výmery, tak ako boli deklarované vlastními v prezenčnej listine, nesprávne percentuálne vypočítaný pomer jednotlivých vlastníkov zúčastnených na hlasovaní. Taktiež bolo nesprávne vypočítané, akým spôsobom a akou väčšinou boli odhlasované jednotlivé uznesenia, ktoré boli prijaté na tomto zhromaždení, kde je zrejmé, že nebol dodržaný zákon, t.j. rozhodnutie nebolo prijaté 2/3 väčšinou všetkých vlastníkov poľovných pozemkov v poľovnom revíri. Ďalšími dôvodmi sú skutočnosti, že bola nesprávne prezentovaná výmera vlastními, tak ako bola zapísaná v prezenčnej

listine. Pretože táto výmera bola následne nesprávne prepočítaná do veľkosti podielu ku celkovej výmere spoločných pozemkov, pričom na samotnom zhromaždení neboli kontrolované jednotlivé plnomocenstva, nebolo preukázané, že vlastníci skutočne disponujú plnými mocami na zastupovanie vlastníkov, za ktorých na tomto zhromaždení hlasovali. Poukázali na skutočnosť, že Pozemkové spoločenstvo Urbariát a Komposesorát obce Trstené pri Hornáde bolo v čase hlasovania bez právnej subjektivity, a teda nemohlo splnomocniť jednotlivé osoby na hlasovanie v mene všetkých vlastníkov, ale na takomto rozhodnutí museli participovať všetci vlastníci pozemkov združených v pozemkovom spoločenstve. Ďalším vážnym nedostatkom zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov bolo, že Mikuláš Kováč, ako spoluvlastník poľovných pozemkov patriacich do Poľovného revíru Hornád, ktoré sú evidované na LV č.XXX pre kat.úz. B. Y. X. a na LV XXX pre kat.úz. T. na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov hlasoval za výmeru 1 462 005 m², a to napriek tomu, že nepredložil žiadne splnomocnenia na hlasovanie udelené ostatnými spoluvlastníkmi, rovnako tak nepredložil ani rozhodnutie väčšiny spoluvlastníkov o tom, ako má na zasadnutí vlastníkov poľovných pozemkov hlasovať.

Žalovaní so žalobou nesúhlasili a žiadali ju zamietnuť a hlavným dôvodom na zamietnutie žaloby je skutočnosť, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem. Taktiež namietali aktívnu a pasívnu legitimitáciu.

Žalovaný v 1.rade uviedol, že na tomto zhromaždení zastupoval Pozemkové spoločenstvo Urbariátu a Komposesorátu obce Trstené pri Hornáde a bol splnomocnený vlastníkami pozemkov na výročnej členskej schôdzi dňa 26.2.2012 a vlastne boli traja splnomocnení, a to T. T., Z. X. a on. Splnomocnení zástupcovia žalovaného v 2.rade, a to J. I., L. Y. D. S.. K.L. P. podpísali zmluvu o prenájme Poľovného revíru Hornád so žalovaným v 1.rade a táto zmluva bola predložená Obvodnému lesnému úradu Košice-okolie, ktorý vlastne Poľovnícke združenie Domaška zaevidoval. Podľa neho, prezentácia prebiehala tak, že vlastníci boli vyzvaní, aby sa zaprezentovali, čo sa týka výmery a následne aj prepočtov v percentách z celkovej výmery, pričom celkovú výmeru má revír 2 892 ha. Celé zhromaždenie viedol J.. Z. a zápis urobil notár. Poprel tvrdenie žalobcov, že by hlasovanie neprebehlo 2/3 väčšinou prítomných.

Vypočutý svedok S.. Y. Y. uviedol, že sa zúčastnil zhromaždenia vlastníkov a prebiehala prezentácia, na ktorej sa každý prezentoval výmerou. V tom čase bol členom Poľovníckej spoločnosti Poľaška a táto spoločnosť požiadala Urbariát Skároš o splnomocnenie na zastupovanie v konaní o nájom poľovného revíru. Pri prezentácii však toto splnomocnenie spochybnil J.. Z. a že nie je možné ho zastupovať a že predseda Urbariátu si musí prejaviť svoj názor osobne. Z toho dôvodu telefonicky privolať predsedu urbárskej spoločnosti p. Q.D. a keď tento došiel na zhromaždenie, J.. Z. ukončil prezentáciu a p. Q.Č.N. už prezentácia umožnená nebola. Čo sa týka kontroly plnomocnení u ostatných osôb, ktoré boli zaregistrované a ktoré hlasovali k tomu uviedol, že na pracovnom stole bol položený šanón, v ktorom boli nejaké papiere, avšak nikto ich nevidel a bolo povedané, že sú to splnomocnenia jednotlivých vlastníkov pôdy v revíri, keď sa dožadovali oboznámenia sa s týmito splnomocneniami založenými v tomto šanóne, toto im umožnené nebolo z dôvodu, že nie sú organizátormi ani zvolávateľmi tohto zhromaždenia. Neskôr J.. Z. volal osoby, ktoré boli uvedené v prezenčnej listine a kto tam bol zaregistrovaný. Splnomocnenia predložené žalobcom p. Z. J.. Z. spochybnil v celom rozsahu a vlastne p. Z. vylúčil, na čo svedok namietal a taktiež aj J.. R. namietal celé to konanie na tomto zhromaždení. Ďalej uviedol, že všetky námietky, ktoré predniesli na tomto zhromaždení boli zamietnuté, ale neskôr boli priložené k notárskej zápisnici. Taktiež uviedol, že žiadali, aby J.. Z. preukázal opodstatnenosť zastúpenia plochy v rozsahu 75 %, avšak J.. Z. to odmietol ukázať.

Podľa § 4 ods. 1 zák.č. 274/2009 Z.z., žiadosť o uznanie poľovného revíru môže podať vlastník alebo vlastníci poľovného pozemku na príslušný obvodný lesný úrad.

Podľa § 5 ods. 4 zákona, zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmä 2/3 väčšina vlastníkov poľovných pozemkov počítaná podľa výmery pozemkov navrhovaných na začlenenie do poľovného revíru.

Procesnou podmienkou určovacej žaloby je naliehavý právny záujem na požadovanom určení, preto súd prioritne riešil otázku existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na vyslovení absolútnej neplatnosti právneho úkonu v zmysle § 137 CSP. Súd dospel k záveru, že žalobcovia dostatočne preukázali naliehavý právny záujem, ktorý musí existovať a byť daný v čase rozhodovania súdu (tak prvostupňového ako i odvolacieho). V zmysle novej právnej úpravy o poľovníctve, zmluva o užívaní poľovného revíru sa uzatvára na dobu 10 rokov odo dňa jej registrácie a pre jej schválenie nie je potrebné už rozhodnutie príslušného obvodného lesného úradu, ale len jej registrácia, resp. evidencia (§ 16 ods.1 zák. č. 274/2009 Z.z.), pričom zmluvu nezaeviduje, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva (§ 16 ods.2 zák.). Podľa § 17 ods. 1 písm. e/ zákona, zmluva zaniká (okrem iných spôsobov) rozhodnutím súdu. Z uvedeného teda vyplýva, že ak by rozhodnutím súdu bola

doterajšia zmluva o užívaní poľovného revíru určená za absolútne neplatnú, odpadne prekážka pre evidenciu novej zmluvy, poľovný revír sa tak stane voľným a vznikne tu opätovne možnosť pre uzavretie s vlastníkami poľovného revíru, resp. spoločného poľovného revíru zmluvy o jeho využití podľa § 11 - § 14 zákona. Žalobcom, tak ako vlastníkom, prípadne splnomocneným zástupcom vlastníkov nemožno uprieť z vyššie uvedených dôvodov naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy o užívaní poľovného revíru uzavretej dňa 26.9.2012 medzi vlastníkami Spoločného poľovného revíru Hornád a Poľovníckym združením Domaška. Súd má za to, že žalobcovia nemajú možnosť žalovať o splnenie konkrétnej povinnosti, čím podmienku naliehavého právneho záujmu preukázali, keď sa domáhajú prinávratenia právneho stavu pred porušením práva. V tejto súvislosti sú toho názoru, že riadnej žalobe o vydanie veci bráni doposiaľ platné zaevidovanie spornej zmluvy lesným úradom, pričom k zrušeniu tejto evidencie môže prísť v danom prípade len rozhodnutím súdu.

Čo sa týka Pozemkového spoločenstva Urbariátu a Komposesorátu obce Trstené pri Hornáde, v čase hlasovania bolo toto pozemkové spoločenstvo bez právnej subjektivity, a preto nemohlo splnomocniť jednotlivé osoby na hlasovanie v mene všetkých vlastníkov, ale na takomto rozhodnutí sa musia podieľať všetci vlastníci pozemkov združených v tomto pozemkovom spoločenstve. Samotní žalovaní potvrdili, že na zhromaždení nebolo žiadnym spôsobom kontrolované, na aké výmery boli splnomocnení vlastníkami pôdy, akým spôsobom boli podpisované plné moci vlastníkami, čo dokazuje, že neboli dodržané zákonné ustanovenia pri hlasovaní na tomto zhromaždení.

Námietky žalovaných o nedostatku aktívnej a pasívnej legitímácií, ako aj nepreukázanie žalobcov, že sú vlastníkami pozemkov začlenených v poľovnom revíre Hornád považuje súd za nedôvodné. Žalobcovia v 1., 3. a 4.rade predložili súdu LV, z ktorých vyplýva, že sú vlastníkami pozemkov, ktoré sú začlenené v Poľovníckom revíre Hornád a čo sa týka žalobcu v 2.rade, jeho aktívna legitímácia vyplýva aj z rozhodnutia Okresného úradu Košice-okolie č. 2003/00016-Čt zo dňa 12.6.2003 (č.l.41), ktorým bol uznaný Poľovný revír Hornád pozostávajúci z poľovných pozemkov vo vlastníctve okrem iných aj Urbariát - pozemkové spoločenstvo v Skároši. Zo zmluvy o založení spoločenstva s právnou subjektivitou zo dňa 26.11.2000, ktorou bol založený Urbariát - pozemkové spoločenstvo v Skároši (č.l. 87) vyplýva, že toto pozemkové spoločenstvo združuje a zastupuje práva vlastníkov, ktoré sú začlenené do Poľovného revíru Hornád. Žalobcovia teda jednoznačne preukázali, že sú vlastníkami nehnuteľnosti v miestach, kde bol uznaný poľovný revír. Naopak, žalovaní ničím nepreukázali ani súdu nepredložili žiadny doklad o tom, že by žalobcovia neboli vlastníkami poľovných pozemkov začlenených do Poľovného revíru Hornád. Keďže žalobcovia preukázali, že sú vlastníkami nehnuteľnosti združených v Poľovnom revíri Hornád, sú aj aktívne legitímovaní v tomto spore.

Čo sa týka pasívnej legitímácie, stranami sporu sú všetci vlastníci pozemkov patriacich do spoločného poľovného revíru, v spore sú žalovanými vlastníci Poľovného revíru Hornád, ktorí sú zastúpení osobami v zmysle § 5 ods.7 zák.č. 274/2009 Z.z.. Vzhľadom na to, že predmetom sporu je určenie neplatnosti zmluvy o užívanie poľovného revíru medzi Poľovníckym združením Domaška a vlastníkami Spoločného poľovného revíru Hornád je nepochybné, že aj Poľovnícke združenie Domaška je stranou sporu na strane žalovaného. Súd zamietol návrh právneho zástupcu žalovaných na výsluch predsedníčky Urbariátu - pozemkového spoločenstva Skároš, a to na okolnosť, že ako členka výboru nemala vedomosť o tom, že urbariát vstupuje do súdneho sporu. Súd sa stotožňuje s vyjadrením právneho zástupcu žalobcov, že výsluch terajšej predsedníčky urbariátu je právne irelevantný, pretože v konaní bol vypočutý už vtedajší predseda urbariátu, ktorý ako uviedol, že urbariát súhlasí s tým, aby bol účastníkom konania. Taktiež súd neprihliadal ani na dôkaz predložený žalovanými dňa 13.2.2018, keďže uznesením zo dňa 7.2.2018 bolo dokazovanie vyhlásené za skončené.

Zo samotnej notárskej zápisnice zo zhromaždenia, ako i výsluchu strán sporu a svedka vyplynulo, že sa vychádzalo z predložených plných mocí a ich súčet predstavoval 2/3 väčšiny potrebných hlasov. Vychádzalo sa z prezenčnej listiny na č.l. 18. Pokiaľ sa v notárskej zápisnici konštatuje, že 2/3 väčšina prijala návrh v počte 75,38 % hlasov, došlo jednoznačne k nesprávnemu uvedeniu percentuálnej výmery, nakoľko výmera 2008,66 ha z celkovej výmery 2892 ha nepredstavuje pomer 75,38 %, ale 69,46 %, pričom po odpočítaní vlastníkov, ktorí hlasovali proti, zdržali sa hlasovania alebo sa nezúčastnili hlasovania, celkovo hlasovalo 63,152 % vlastníkov poľovných pozemkov, pričom bolo potrebných 66,67 % hlasov, je potrebné prijať záver, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nedisponovalo na zhromaždení konanom dňa 7.9.2012 2/3 väčšinou, a teda nebolo uznášaniaschopné pre prijatie rozhodnutia o užívaní spoločného poľovného revíru. Keďže na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 7.9.2012 boli zvolané osoby ako osoby splnomocnené na uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru, po vyslovení neplatnosti tejto zmluvy by tieto splnomocnené osoby mohli uzavrieť ďalšiu zmluvu s Poľovníckym združením Domaška, a preto bolo nevyhnutné aj určiť, že samotné

zhromaždenie a na ňom prijaté uznesenia sú neplatné. Z týchto dôvodov s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako aj to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Keďže žalobcovia boli v konaní úspešní, súd im priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. V podanom odvolaní (odôvodnené podľa § 365 ods.1 písm.a/, e/, f/, h/ CSP) navrhli žalovaní 1., 2., aby rozsudok bol zmenený a žaloba zamietnutá alebo podľa povahy veci zrušená a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodol, že žalovaní majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Odvolanie odôvodňujú odvolatelia tým, že v súlade s ust. § 365 ods. 1 CSP písm. a/ - neboli splnené procesné podmienky, písm. e/ - prvostupňový súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, písm. f/ - prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, h/ - rozsudok prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Výrokovú časť napadnutého rozsudku zdôvodnil prvostupňový súd podľa podanej žaloby tým, že žalobcovia preukázali, že sú vlastníkami poľovných pozemkov v uznanom PR Hornád, že na Zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov dňa 07.09.2012 nebolo toto Zhromaždenie uznášaniaschopné kvôli nesprávne vypočítaným výmerám v percentách vo vzťahu účastníkov tohto Zhromaždenia k celkovej výmere PR Hornád. Súd sa stotožnil s tým, že užívaním PR Hornád žalovaným by dochádzalo k hrubému zásahu do vlastníctva každého vlastníka, vrátane žalobcov, taktiež poukázal na to, že toto Zhromaždenie nebolo zvolané minimálne 1/3-inou vlastníkov poľovných pozemkov, ale výlučne Výborom Poľovníckeho združenia Domaška a zároveň súd v napadnutom rozsudku poukázal nato, že Zhromaždenie dňa 07.09.2012 sa konalo bez toho, aby bolo umožnené všetkým účastníkom zaprezentovať sa v prezenčnej listine a následne hlasovať na tomto Zhromaždení.

Súd sa vysporiadal aj s podmienkou tejto určovacej žaloby a podľa súdu žalobcovia predložili a dostatočne dokladovali naliehavý právny záujem na požadovanom určení a to z dôvodov, že žalobcom ako vlastníkom poľovných pozemkov nemožno uprieť naliehavý právny záujem na určení neplatnosti Zmluvy zo dňa 26.09.2012, nakoľko podľa súdu žalobcovia nemajú možnosť žalovať o splnenie konkrétnej povinnosti, čím podmienku naliehavého právneho záujmu podľa súdu preukázali. Taktiež sa súd vysporiadal aj s námietkou žalovaných, v ktorej od začiatku tvrdili, že v uvedenom súdnom spore sa jedná o nedostatok aktívnej a pasívnej legitímácie zo strany účastníkov súdneho sporu. Súd zdôvodnil aktívnu legitímáciu tým, že žalobcovia predložili súdu listy vlastníctva podľa ktorých preukázali, že sú vlastníkami poľovných pozemkov v PR Hornád a naopak žalovaní nepredložili súdu žiadny doklad o tom, že žalobcovia nie sú vlastníkami poľovných pozemkov v PR Hornád. Otázku pasívnej legitímácie zdôvodnil súd podľa ust. § 5 ods. 7 Zák. o poľovníctve, v zmysle ktorého je podľa súdu dostatočne preukázaná pasívna legitímácia v uvedenom súdnom spore. Zároveň súd zdôvodnil, že percentuálnymi výpočtami nebola dosiahnutá na Zhromaždení 2/3 väčšina hlasov k tomu, aby Zhromaždenie odsúhlasilo užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade. V súvislosti s dôvodmi napadnutého rozsudku sa súd vysporiadal aj s otázkou, že žalobca v 2. rade - Urbariát PS Skároš nemal súhlas Valného Zhromaždenia, ani Výboru k tomu, aby sa stal účastníkom súdneho sporu na strane žalobcu, o čom svedčí skutočnosť, že na súdnom pojednávaní dňa 14.02.2018 sa zúčastnila R. T. - predsedníčka žalobcu v 2. rade, ktorej výsluch však súd na základe vystúpenia právneho zástupcu žalobcov nepripustil, vzhľadom k tomu, že predchádzajúci predseda - J. Q. už bol vypočutý, ako účastník súdneho sporu a podľa úsudku súdu, ako aj právneho zástupcu žalobcov J. Q. nepotreboval k tomu, aby sa stal Urbariát PS Skároš žalobcom v tomto súdnom spore súhlas, keďže bol v čase podania žaloby jeho predsedom.

Už od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 03.12.2012, ktorý podal Š. T. súd pochybil, keď uznesením sp. zn. 14C/280/2012-54 zo dňa 18.12.2012 vydal predbežné opatrenie, ktorým odporcovi v 1. rade uložil zdržať sa výkonu práva poľovníctva v PR Hornád až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto nezákonnému uzneseniu podali žalovaní odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Košiciach svojím uznesením sp. zn. 2Co/64/2013-129 zo dňa 22.02.2013 toto nezákonné uznesenie zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. V dôvodovej časti cit. uznesenia odvolací súd uviedol, že navrhovateľ žiadnym spôsobom neosvedčil pravdivosť svojho tvrdenia, že mu ako vlastníkovi pozemkov v PR Hornád hrozí vysoká ujma na jeho právach, ako aj na jeho majetku. Taktiež súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ v čase podania návrhu nebol vlastníkom poľovných pozemkov tak, ako tvrdil v návrhu a zároveň odvolací súd konštatoval, že považuje za potrebné zdôrazniť, že jediným dôvodom podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia je tvrdená a preukázaná ujma na majetku, ktorého je vlastníkom navrhovateľ.

Rozšírením okruhu žalobcov došlo k tomu, že prvostupňový súd na základe ich návrhu zo dňa 03.04.2013 vydal v poradí už druhé predbežné opatrenie v Uznesení sp. zn. 14C/280/2012-38 zo dňa 16.04.2013, podľa ktorého opätovne zakázal žalovanému v 1. rade zdržať sa výkonu práva

poľovníctva v PR Hornád, ale ani v tomto uznesení sa nevysporiadal s právnym názorom Krajského súdu v Košiciach, ktorým bolo zrušené prvé predbežné opatrenie, nakoľko ani v druhom predbežnom opatrení navrhovateľa nedokladovali, akým spôsobom a v akej výške dochádza k ujme na ich majetku a nevyhnutnosť predbežného opatrenia zdôvodnil prvostupňový súd len tým, že odporca v 1. rade začne vykonávať právo poľovníctva a hrozí tu obava, že týmto konaním vznikne navrhovateľom neodstrániteľná škoda, čiže podľa súdu neprimeraná ujma, čo však v žiadnom prípade nebolo zdokladované a ani nemohlo byť. Aj proti tomuto uzneseniu podali odporcovia odvolanie, na základe ktorého však odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie potvrdil s tým, že podľa odvolacieho súdu navrhovateľa osvedčili, že výkonom práva poľovníctva odporcom v 1. rade vznikne navrhovateľom škoda, ktorá nie je napravitelná uvedením do pôvodného stavu.

V prípade postupu pri vydaní a potvrdení obidvoch predbežných nariadení došlo k pochybeniu súdov, pretože navrhovateľa v žiadnom prípade súdu nepredložili žiadnu ujmu na ich majetku, nakoľko výkonom práva poľovníctva nemôže vzniknúť žiadna majetková ujma, keďže výkonom práva poľovníctva nedochádza v žiadnom prípade k neoprávnenému zásahu do vlastníckych práv. Táto skutočnosť je potvrdená aj rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. ISžr/166/2011 zo dňa 05.06.2012, kde na str. 12 č. 37 NS SR jasne uvádza, že výkonom práva poľovníctva nemohlo dôjsť k zásahu do vlastníckeho práva (v tomto prípade vlastníka poľovného pozemku), lebo nemôže vykonávať právo poľovníctva na svojom pozemku a zároveň je v tom uvedené, že osobitosť výkonu práva poľovníctva je viazaná na uznaný poľovný revír, preto nie každý vlastník pozemku môže legitímne očakávať, že na jeho pozemku mu bude umožnený výkon práva poľovníctva. V zmysle cit. rozsudku NS SR je teda jasné, že výkonom práva poľovníctva na poľovných pozemkoch vo vlastníctve navrhovateľov nemôže vzniknúť žiadna ujma, keďže sa nejedná o žiadny zásah do ich vlastníckych práv.

Po vykonanom dokazovaní na súdnych pojednávaní, ako aj po predložení písomných podaní účastníkov sporu súd vydal napadnutý rozsudok s dôvodmi ktorého nemožno v žiadnom prípade súhlasiť a to z dôvodov, že aj napriek žiadostiam právneho zástupcu žalovaných od samého začiatku súdneho sporu žalobcovia nepredložili a súd ani nežiadal doklady, na základe ktorých by boli preukázali svoju aktívnu legitímáciu, čiže nepreukázali, že sú vlastníkami poľovných pozemkov začlenených do uznaného PR Hornád. Žalobcovia aj keď predložili niekoľko výpisov z LV, ale ani tými nepreukázali, že pozemky podľa týchto LV sú začlenené do PR Hornád podľa mapy, resp. podľa iného grafického znázornenia hraníc PR Hornád. Predloženie dokladov o vlastníctve k poľovným pozemkom, ale aj o ich začlenení do územia PR Hornád je nevyhnutné k tomu, aby súd ihneď po podaní žaloby mal preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcov, čo sa v tomto prípade nestalo a navyše súd aj napriek námietkam žalovaných na predložení týchto dokladov ani nikdy netrval.

Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcov, že Zhromaždenie dňa 07.09.2012 nebolo uznášaniaschopné a že jeho zvolávateľom bol len Výbor PZ Domaška. Je síce pravdou, že podľa prezenčnej listiny Zhromaždenia zo dňa 07.09.2012 je súčet poľovných pozemkov zúčastnených osôb na tomto Zhromaždení 2 008,66 ha, v prepočte na percentá je to 75,38% vo vzťahu k celkovej výmere PR Hornád, ktorá je 2892 ha, pričom výmera 2008,66 ha je nesprávnym súčtom všetkých výmer uvedených v prezenčnej listine, keďže správna výmera, správny súčet výmer v tejto prezenčnej listine má byť 2188,6414 ha, čo je v prepočte 75,6791%, čo vzniklo iba nesprávnym sčítaním výmer skrutátormi. Na dôkaz toho predkladáme súdu fotokópiu prezenčnej listiny, so správnym výpočtom výmer poľovných pozemkov, vrátane percentuálneho vyčíslenia, z čoho jasne vyplýva, že Zhromaždenie dňa 07.09.2012 bolo uznášaniaschopné podľa ust. § 5 ods.4 Zák. o poľovníctve a podľa ust. § 5 ods. 5 cit. zák. užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade odsúhlasilo viac ako 2/3-novou väčšinou hlasov všetkých prítomných, čo je v súlade s ust. 5 ods.5 Zák. o poľovníctve.

Dôkaz: - upravená prezenčná listina

Viac ako 2/3 väčšina účastníkov Zhromaždenia - 73,30% (podľa notárskej zápisnice a podľa Zmluvy o užívaní PR Hornád zo dňa 26.09.2012) rozhodlo na tomto zhromaždení v uznesení č. 4, že užívateľom PR Hornád sa stane Poľovnícke združenie Domaška, čo znamená, že odsúhlasenie užívania tohto poľovného revíru bolo v súlade s ust. § 5 ods.5 Zák. o poľovníctve, keďže v tom čase podľa platného Zákona o poľovníctve bolo potrebné k schváleniu užívania PR Hornád pre nového užívateľa na obdobie 10 rokov od evidencie Zmluvy o užívaní PR, aby za toto užívanie rozhodlo viac ako 2/3-iny účastníkov Zhromaždenia vo vzťahu k celkovej výmere PR, čo sa v tomto prípade stalo, keďže 73,30% hlasujúcich je viac ako 2/3.

V tejto súvislosti odvolávateľa uvádzajú, že žalobcovia napádajú neplatnosť Zmluvy o užívaní PR Hornád zo dňa 26.09.2012, avšak tak žalobcovia, ako aj súd sa nezmieňujú o tom, že táto Zmluva bola uzavretá s tým, že užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade odhlasovalo Zhromaždenie počtom hlasov 73,30%, čo je v súlade s ust. § 5 ods.5 Zák. o poľovníctve, avšak priamo údaje v tejto

Zmluve žalobcovia nenapádajú a o tom sa nezmieňuje ani súd. Pritom právo poľovníctva v PR Hornád získal žalovaný v 1. rade až po zaevidovaní tejto Zmluvy príslušným orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva, pričom k evidencii došlo listom tohto orgánu zo dňa 11.10.2012 a až po tomto zaevidovaní podľa ust. § 16 ods.1 Zák. o poľovníctve sa stala napadnutá zmluva účinnou a právne záväznou pre jej účastníkov. Z toho dôvodu je jasné, že neplatnosť tejto Zmluvy vyslovenú prvostupňovým súdom neprichádza do úvahy, nakoľko táto Zmluva spĺňa zákonom stanovené podmienky s uvedením 73,30% hlasov prítomných na Zhromaždení za užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade.

Odvolatelia tiež uvádzajú, že zvolanie tohto Zhromaždenia nebolo zo strany členov Výboru PZ Domaška, čo jasne vyplýva z Vyhlášky, ako aj z Pozvánky zo dňa 26.07.2012, podľa ktorých sú zvolávateľmi vlastníci, resp. ich splnomocnení zástupcovia poľovných pozemkov začlenených do PR Hornád v zastúpení viac ako 1/3-iny výmery pozemkov vo vzťahu k celkovej výmere tohto PR. Doteraz odvolateľom nie je jasné, na základe čoho dospeli žalobcovia, a súd sa s tým stotožnil, že zvolávateľom Zhromaždenia bol Výbor PZ Domaška.

Taktiež odvolatelia poukazujú na nezákonný postup súdu, ktorý sa vysporiadal v napadnutom rozsudku aj s tým, že žalobcovia predložili v celom súdnom procese naliehavý právny záujem na podanej žalobe, čo však je v rozpore so skutočnosťou, pretože žalobcovia aj napriek námietkam právneho zástupcu žalovaných nikdy naliehavý právny záujem nepreukázali. V súlade s Rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/31/2011 zo dňa 06.12.2012 naliehavý právny záujem je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle ust. § 80 písm.c/ OSP (ktorý platil v čase podania žaloby) a táto podmienka je aj v súlade s ust. §137 písm.c/ CSP a už pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné ďalšie súdne konanie, alebo iné konanie. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu, alebo práva zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha, čiže v tomto prípade žalobcov. Pokiaľ chceli žalobcovia osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musia na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a zároveň musia vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši a odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania, alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie. Určovací návrh nie je spravidla opodstatnený najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti a pri rozhodovaní o existencii naliehavého právneho záujmu musí súd posúdiť, či podaný určovací návrh je procesne prípustným nástrojom ochrany práva navrhovateľa a či o po takomto rozhodnutí o určovacom návrhu nebude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým, alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci, otázkami aktívnej a pasívnej legitímácie účastníkov konania.

V zmysle vyššie uvedeného je teda jasné, že vyslovením neplatnosti napadnutej Zmluvy by nenastal stav, ktorý by žalobcom priniesol právnu istotu, naopak, vytvoril by sa priestor pre ďalšie konania, nakoľko žalobcovia by nezískali žiadne výhody, teda nestali by sa užívateľmi PR Hornád, keďže k tomuto postupu by nasledovali ďalšie konania v zmysle príslušných ust. Zákona o poľovníctve a teda určením neplatnosti napadnutej zmluvy by sa právny stav žalobcov nezlepšil a neodstránila by sa spornosť práva, alebo právnej neistoty, keďže podaná žaloba spornosť neodstraňuje a len zbytočne vyvoláva ďalšie konania tak, ako je to uvedené v predchádzajúcej vete. Týmto je jednoznačne preukázané, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem a nemôžu ho predložiť, nakoľko v prípade ďalších konaní o užívaní PR Hornád by nedokázali splniť podmienky ust. § 5 ods.3 Zák. o poľovníctve na zvolanie Zhromaždenia a už vôbec nie na odsúhlasenie užívania tohto PR podľa ust. § 5 ods.5 cit. zákona.

Ďalším nedostatkom samotnej žaloby, ale aj napadnutého rozsudku je nepreukázanie aktívnej, ale predovšetkým pasívnej legitímácie. Žalobcovia v žalobe uvádzajú, ako žalovaných v tomto súdnom spore len splnomocnencov, ktorých na podpis Zmluvy o užívaní PR Hornád splnomocnilo Zhromaždenie dňa 07.09.2012 podľa ust. § 5 ods. 7 Zák. o poľovníctve v návaznosti na Uznesenie č.3 z tohto Zhromaždenia, podľa ktorého splnomocnené osoby - S.. K. P., L. Y. D. J. I. boli splnomocnení na len konanie o uzavretie Zmluvy o užívaní PR Hornád, v žiadnom prípade nie na zastupovanie vlastníkov poľovných pozemkov v iných právnych úkonoch, a už vôbec nie na zastupovanie v súdnych sporoch. Nedostatok pasívnej legitímácie je potvrdený aj právoplatnými rozhodnutiami súdov, ako napr. Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/252/2014-48 zo dňa 04.12.2014, v ktorom odvolací súd rozhodoval síce o predbežnom opatrení, avšak v súdnej veci, v ktorej žiadali žalobcovia vysloviť neplatnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru, pričom z dôvodovej časti cit. uznesenia str. 4 posledný

odsek je jasne uvedené, že v tomto súdnom konaní o neplatnosť právneho úkonu musia byť jeho účastníkmi všetci, ktorí zmluvu uzavreli a v posudzovanej veci sú nepochybne účastníkmi zmluvy, ktorej neplatnosti sa žalobcovia domáhajú, musia byť aj ostatní vlastníci spoločného poľovného revíru, nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade konajú len ako zvolení splnomocnenci a všetci nositelia hmotnoprávnych oprávnení musia byť účastníkmi tohto konania.

Dôkaz: - cit. Uznesenie

Aj ďalšie Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 25Co/44/2017-293 zo dňa 15.06.2017 na str. 5 por. č.16 jednoznačne stanovuje okruh účastníkov sporu v súdnej veci o neplatnosť Zmluvy s tým, že v prípade vyslovenia neplatnosti napadnutej zmluvy (o užívaní PR) by nepochybne malo toto rozhodnutie súdu dopad na všetkých vlastníkov poľovných pozemkov, čím je preukázané, že všetci vlastníci poľovných pozemkov musia byť účastníkmi súdneho sporu.

Dôkaz: - cit. Uznesenie

Z obidvoch právoplatných uznesení Krajského súdu v Prešove jednoznačne vyplýva, že aj v napadnutom rozsudku nie je správne určený okruh sporových strán, hlavne na strane pasívne legitimovaných, načo však upozorňoval právny zástupca žalovaných prvostupňový súd vo všetkých svojich písomných podaniach, ale predovšetkým v prednesoch na súdnych pojednávaniach, hlavne pri prednesení dvoch záverečných rečí na pojednávaní dňa 13.09.2017 a dňa 14.02.2018, čo však súd nebral do úvahy.

Nepredložením a nedokladovaním naliehavého právneho záujmu žalobcov, ako aj nesprávnym označením účastníkov súdneho sporu neboli splnené procesné podmienky na celé súdne konanie, čo je dôvodom na podanie tohto odvolania zo strany všetkých žalovaných a navyše prvostupňový súd nevykonal v celom konaní dôkazy, ktoré navrhol právny zástupca žalovaných od samého začiatku, keď žiadal, aby súdu boli upresnené a doložené podklady týkajúce sa účastníkov súdneho sporu (hlavne pasívna legitimácia), otázky týkajúce sa naliehavého právneho záujmu žalobcov, predloženia písomných dokladov o vlastníctve, resp. spoluvlastníctve žalobcov k poľovným pozemkom v uznanom PR Hornád, vypočutie R. T. súčasnej predsedníčky žalobcu v 2. rade, ako aj opätovné vypočutie J. Q.D., čo je taktiež dôvodom na podanie odvolania zo strany žalovaných.

Z dôvodov odvolania jednoznačne vyplýva, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z týchto dôvodov napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho posúdenia veci, čo postačuje k tomu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, alebo zrušil, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, keďže dôvody, ktoré uvádza prvostupňový súd v napadnutom rozsudku na vyslovenie neplatnosti právnych úkonov pod bodom I. až III. sú právne irelevantné, nikým a ničím nepodložené a prvostupňový súd sa otázkam rozhodujúcim pre vydanie rozsudku vo veci samej absolútne nevenoval, nakoľko v celom súdnom procese tak právny zástupca žalobcov, ako aj samotní žalobcovia a konajúci sudca sa zaoberali len priebehom Zhromaždenia zo dňa 07.09.2012 aj napriek tomu, že v samotnej žalobe žiadajú vysloviť neplatnosť Zmluvy zo dňa 26.09.2012, pričom však nikde nie je zmienka o tom, že zmluva z uvedeného dňa nenadobudla právne účinky dňom podpisu a že k jej účinnosti bola potrebná a nevyhnutná jej evidencia kompetentným orgánom štátnej správy na úseku poľovníctva podľa ust. §16 ods.1 Zák. o poľovníctve.

Vychádzajúc zo skutočností, že súd v napadnutom rozsudku vyslovil neplatnosť Zmluvy zo dňa 26.09.2012 a že táto Zmluva nebola v deň jej vyhotovenia a podpisu jej účastníkmi právne účinná je jednoznačné, že neplatnosť Zmluvy citovanej v napadnutom rozsudku neprichádza do úvahy, keďže označená Zmluva nemá žiadne právne účinky voči jej účastníkom a nezakladá právny titul na užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade, ktorý vznikol žalovanému v 1. rade až dňom jej zaevidovania v súlade s platnou legislatívou. Je tiež otázne, na základe čoho súd určil a podľa akej platnej legislatívy, že Zhromaždenie zo dňa 07.09.2012 je neplatné a že sú neplatné aj uznesenia prijaté na tomto Zhromaždení, keď podľa textu tohto odvolania a na základe jeho príloh je jednoznačne preukázané, že Zhromaždenie dňa 07.09.2012 bolo zvolané viac ako 1/3- inou vlastníkov poľovných pozemkov, bolo uznášaniaschopné a za užívanie PR Hornád pre žalovaného v 1. rade hlasovalo viac ako 2/3- iny aktívne legitimovaných účastníkov tohto Zhromaždenia, vrátane zástupcov SPF - 11,24% a Lesov SR, š. p. Banská Bystrica - 6,91%.

V závere odvolateľa uvádzajú, že návrh, ktorý predkladajú odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá, alebo aby zrušil napadnutý rozsudok a konanie zastavil, zdôvodňujú tým, že na prvostupňovom súde nie je predpoklad, ale ani možnosť odstránenia v odvolaní uvedených nedostatkov v prípade vrátenia napadnutého rozsudku na nové prejednanie a rozhodnutie, čo je preukázané v súdnom spise, kde súd zamietal každý návrh zo strany žalovaných a akceptoval jedine návrhy a námietky predložené žalobcami. V tejto súvislosti odvolateľa poukazujú na skutočnosť, že napr. súd na pojednávaní dňa 13.09.2017 uznesením ukončil dokazovanie a uznesením stanovil termín na vyhlásenie rozsudku na deň 12.10.2017 a na tomto pojednávaní boli prednesené záverečné reči

právných zástupcov účastníkov sporu s tým, že právny zástupca žalovaných upozornil v záverečnej reči súd, že boli vypočutí žalobcovia, nimi navrhnutý svedok, avšak dvaja žalovaní neboli vypočutí. Pojednávanie dňa 12.10.2017 sa neuskutočnilo, o čom bol upovedomený právny zástupca žalovaných telefonicky zo súdu a na pojednávaní dňa 14.02.2018 súd vypočul dvoch žalovaných a na otázku právneho zástupcu žalovaných, kto a akým spôsobom zrušil uznesenia súdu zo dňa 13.09.2017 mu bolo odpovedané, že ich zrušil súd (pravdepodobne telefonickým oznámením o odročení pojednávania na deň 12.10.2017) a opätovne boli požiadaní právni zástupcovia účastníkov sporu o záverečné reči, v ktorej právny zástupca žalovaných mimo iného poukázal na porušenie Zák. č. 181/1995 Z.z. - o pozemkových spoločenstvách zo strany J. Q., ktorý ako predseda žalobcu v 2. rade neprejednal a nemal súhlas Valného Zhromaždenia, ani Výboru Urbariát PS Skároš o vstupe do súdneho sporu, čím porušil ust. § 18 ods.2 písm.d/ cit. zákona. Súd neakceptoval a neakceptuje ani ku dnešnému dňu list J. Q. zo dňa 20.10.2017, na ktorý bolo poukázané dňa 14.02.2018 a ktorý bol písomne predložený súdu, avšak podľa súdu po ukončení dokazovania, preto ho nebral do úvahy. V cit. liste J. Q. prehlásil, že ku konaniu sa pripojil s vedomím, že v konaní bude vystupovať len ako svedok, k čomu nepotreboval súhlas členov Výboru.

Dôkaz:- list zo dňa 20.10.2017

Na základe takto rozvedeného skutkového a právneho stavu prejednávanej veci odvolatelia konštatujú, že odvolanie spĺňa ust. § 365 ods.1 CSP a na základe toho, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navyše neboli splnené procesné podmienky pre samotné súdne konanie, preto navrhujú, aby odvolací súd v súlade s ust. § 388 CSP zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietá, alebo aby podľa povahy veci odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 389 ods.1 písm.c/ CSP zrušil a podľa ust. § 391, aby zastavil konanie s tým, že žalovaní majú v obidvoch prípadoch nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko k navrhnutým postupom sú splnené zákonom stanovené podmienky.

V prípade potreby a na dožiadanie odvolacieho súdu poskytne právny zástupca žalovaných úzku súčinnosť.

4. V odvolacom konaní sa vyjadrili žalobcovia tak, že navrhli potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Vo vyjadrení (č.l. 468-471) uviedli, že žalovaný pomerne rozsiahlu časť svojho odvolania venuje údajnej nezákonnosti predbežného opatrenia, vydaného Okresným súdom Košice - okolie a potvrdeného Krajským súdom v Košiciach. Predbežné opatrenie bolo vydané v riadnom dvojinštančnom konaní, žalovaní využili možnosť podania odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie, ktorým bolo vydané predbežné opatrenie a zákonnosť postupu súdu prvej inštancie bola preskúmaná a potvrdená odvolacím súdom. Vzhľadom na uvedené mám za to, že konanie o predbežnom opatrení nie je predmetom prieskumu odvolacieho súdu v odvolacom konaní voči meritórnemu rozsudku vo veci samej. Napriek vyššie uvedenému, predovšetkým s poukazom na zodpovednosť strany sporu za riadne a včasné uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany sa vyjadríme aj k tejto časti odvolania žalovaných.

Žalovaní poukazujú na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1Sžr/166/2011, z ktorého podľa ich názoru vyplýva nepochybný záver o nemožnosti vzniku akejkoľvek ujmy na strane vlastníkov poľovních pozemkov v prípade výkonu práva poľovníctva neoprávneným subjektom. Takýto záver však z uvedeného rozhodnutia vôbec nevyplýva.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že konanie vedené pred NS SR pod sp.zn. 1Sžr/166/2011 bolo konaním v správnom súdnictve, kedy súdy rozhodovali o zákonnosti postupu Okresného a Krajského lesného úradu v konaní, ktorým tieto správne orgány schválili zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva. Už Krajský súd ako súd prvostupňový konštatoval (ods. 12. rozsudku), že žalobcovi nič nebránilo v tom, aby podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení práva poľovníctva a požiadal prvostupňový správny orgán o prerušenie konania. Krajský súd tak naznačil, že argumentácia žalobcu by mohla byť dôvodná v konaní o určenie neplatnosti zmluvy, nie však v konaní v správnom súdnictve, kde súdy preskúmajajú výlučne zákonnosť rozhodnutí a postupov správnych orgánov.

Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí reagoval na jeden konkrétny argument žalobcu, o zásahu do jeho vlastníckeho práva z dôvodu nemožnosti vykonávať právo poľovníctva osobne na svojom pozemku. V návrhu na vydanie predbežného opatrenia nebolo nikdy tvrdené, že zásah do vlastníckeho práva spočíva v nemožnosti žalobcov osobne vykonávať právo poľovníctva na pozemkoch v ich vlastníctve. Aj z potvrdzujúceho uznesenia Krajského súdu v Košiciach jednoznačne vyplýva, že ochrana sa poskytuje pred neoprávneným zásahom do práva užívať poľovný revír, ktorého obsahom nie je iba právo užívať

poľovný revír osobne, ale aj právo rozhodnúť zákonným spôsobom o postúpení tohto práva poľovníckej organizácii za primeranú odplatu.

Žalobca vo vyššie uvedenom konaní namietal, že ako jeden z vlastníkov bol rozhodnutím správneho orgánu obmedzený v užívaní spoločnej nehnuteľnosti (nehnuteľnosť začlenená do poľovného revíru) avšak samotný NS SR konštatuje, že začlenením pozemku vo vlastníctve žalobcu do spoločného revíru dochádza de facto k vytvoreniu spoločnej nehnuteľnosti, napriek tomu, že je tvorená nehnuteľnosťami samostatnými. Pri výkone vlastníckych práv k takto vytvorenej spoločnej nehnuteľnosti sa potom postupuje, minimálne v rozsahu výkonu práva poľovníctva, v zmysle občianskoprávnej úpravy spoluvlastníctva. V prípade prejednávanom NS SR sa tak menšinový vlastník domáhal ochrany na úkor práv väčšinových vlastníkov.

Vo veci, ktorá je predmetom tohto konania však došlo k zneužitiu práv menšinových vlastníkov tým, že bez splnenia zákonných postupov menšina vlastníkov rozhodla o nakladaní so spoločnou nehnuteľnosťou na úkor ostatných vlastníkov. Predmetom konania je vyslovenie neplatnosti právnych úkonov, ktoré boli vykonané menšinou vlastníkov poľovných pozemkov, čím došlo k hrubému zásahu do práv ostatných vlastníkov. Takéto konanie je nielen že spôsobilé vyvolať škodu, ale vznik neoprávneného prospechu na strane žalovaných a tým pádom vznik škody na strane ostatných vlastníkov je jediným dôvodom a teda aj nevyhnutným dôsledkom takéhoto konania.

K aktívnej legitimácii žalobcov:

Civilný sporový poriadok v ust. § 150 ods. 1 za jednu zo základných povinností strán sporu uvádza: „Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu“.

Povinnosť strany sporu tvrdiť je v rámci civilného sporového konania kľúčová a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. CSP zavedením predmetnej povinnosti pre strany sporu vyžaduje, aby tvrdenia strán boli relevantné z hľadiska hmotného práva. Uvedená povinnosť zaťažuje jednak stranu, ktorá má v konaní povinnosť tvrdiť, ale rovnako stranu, ktorá má povinnosť poprieť tvrdenia protistrany.

Žalovaní v konaní pred súdom prvej inštancie popierali aktívnu legitimáciu žalobcov v tomto konaní. K tomuto tvrdeniu sa opakovane na pojednávaní aj písomne vyjadrovali žalobcovia, ktorí v podaní dňa 21.01.2013 predložili dôkazy o vlastníctve pozemkov, nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Hornád.

„Skôr ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam.“

Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnem rozhodnutí.

Identifikácia, či je skutkové tvrdenie strany sporné alebo nesporné, sa vykoná podľa toho, či bolo tvrdenie účinne popreté protistranou. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné.

De iure je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdeniu skutočnosti nevyjadřila) alebo ho síce poprela, avšak neúčinne.

Z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v § 151 ods. 2 CSP musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia.

Ak strana sporu neunesie bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany, nastupuje ako procesný následok uplatnenie domnienky, že skutkové tvrdenia protistrany sú nesporné.

Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie (napr. o tom, že žaloba je úplne nedôvodná), z ktorého by bolo možné vyvodit' iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou." (Števček, Ficová a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1540 s., text citovaný zo s. 573-574).

Od samotného podania žaloby počas celého konania žalobcovia uvádzali skutkové tvrdenie, podľa ktorého sú vlastníkami pozemkov nachádzajúcich sa v poľovnom revíri Hornád a túto skutočnosť aj dokladovali výpismi z listov vlastníctva. Žalovaní toto skutkové tvrdenie počas celého konania popreli iba formálne keď vyhlásili, že neuznávajú aktívnu legitimáciu niektorých žalobcov v tomto konaní (zápisnica z pojednávania zo dňa 11.05.2016), avšak bez konkretizovania žalobcov, pri ktorých aktívnu legitimáciu neuznávajú, pretože nie sú vlastníkami pozemkov v poľovnom revíri Hornád. Žalovaní taktiež nepopreli, že pozemky nachádzajúce sa na žalobcami predložených listoch vlastníctva sa nenachádzajú v poľovnom revíri. Zo strany žalovaných tak počas celého konania pred súdom prvej inštancie nedošlo

k účinnému popretiu skutkového tvrdenia žalobcov o vlastníctve pozemkov v poľovnom revíri. Skutkové tvrdenia žalobcov tak súd správne vyhodnotil ako nesporné.

V otázke aktívnej legitímácie odkazujeme na podanie žalobcov zo dňa 21.01.2013 a na odôvodnenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 02.04.2013 a navyše uvádzame, že vlastnícke právo k pozemkom začleneným v poľovnom revíri Hornád u žalobcu L. Z. vyplýva aj z notárskej zápisnice N 495/2012 zo dňa 19.09.2012, v ktorej na strane 3 pod bodom 16. je uznaný L. Z. ako vlastníak pozemkov v poľovnom revíri, pričom ako vyplynulo z dokazovania v tomto konaní, predovšetkým z výpovedí svedkov a účastníkov konania, relevantné zisťovanie vlastníckeho práva k pozemkom nachádzajúcim sa v poľovnom revíri počas zhromaždenia vlastníkov dňa 07.09.2012 bolo vykonané len u pána Z..

K uznášaniaschopnosti zhromaždenia vlastníkov:

Súčtom výmer evidovaných jednotlivými vlastníkmi v prezenčnej listine a následne prevzatými aj do notárskej zápisnice bola dosiahnutá výmera 2008,66 ha. Výmery pozemkov, za ktoré hlasovali jednotliví účastníci zhromaždenia si každý prítomný zapisoval do prezenčnej listiny sám a ako sme to uvádzali počas celého konania a následne to vyplynulo aj z dokazovania, tieto neboli nikým kontrolované. Nebola vykonaná žiadna kontrola, či účastník zhromaždenia je sám vlastníkom prezentovanej výmery alebo hlasuje za iných vlastníkov na základe splnomocnenia, či sa jeho pozemky nachádzajú v poľovnom revíri v celej deklarovanej výmere alebo len z časti, prípadne či sa vôbec nachádzajú v poľovnom revíri. Nebolo vôbec dokladované, kto za ktoré pozemky vykonáva hlasovacie práva a či nedochádza k duplicitie výkonu hlasovacích práv viacerými osobami za totožné pozemky.

Z výpovede žalovaných p. Y. a p. I. navyše vyplynulo, že títo hlasovali prevažne za iné osoby, od ktorých disponovali plnomocenstvom na hlasovanie. Súčasťou plnomocenstva však neboli konkrétne parcely ani ich výmery, teda na základe akých skutočností dospeli žalovaní k záveru o výške výmery, za ktorú hlasujú? Žalovaní pri zabezpečovaní plnomocenstiev navyše žiadnym spôsobom neoverovali totožnosť osôb, ktoré im plnomocenstvo na hlasovanie udelili, neoverovali si ani výmeru, na ktorú im plná moc bola udelená, nakoľko sa údajne spofahli na vedomosť vlastníkov o tom, akú výmeru vlastní. Pokiaľ si splnomocnenci neoverovali parcely ani výmery, ako mali preukázať, že ich vlastníci splnomocnili k parcelám, ktoré sa nachádzajú v poľovnom revíri? Mimoriadne znepokojivou skutočnosťou je fakt, že minimálne v jednom prípade bolo plnomocenstvo udelené p. I. osobou, ktorá v čase udelenia plnej moci bola bezmála jeden rok po smrti. Táto skutočnosť vyvoláva odôvodnené pochybnosti o tom, koľko plnomocenstiev je autentických, bolo udelených skutočnými vlastníkmi poľovných pozemkov a v správnej výmere.

Žalovaní v rámci odvolania predložili akúsi fotokópiu prezenčnej listiny so „správnym“ výpočtom výmer. Pravdepodobne ide o výpočet, ktorý je „správny“ z pohľadu žalovaných, aby preukázali dosiahnutie 2/3 väčšiny, avšak z notárskej zápisnice ako aj z prezenčnej listiny, ktorá je jej súčasťou vyplýva nie len konečný súčet, ale aj jednotlivé výmery, ktorých súčet predstavuje 2008,66 ha, tak ako to je v prezenčnej listiny uvedené. Rozdiel je však v percentuálnom vyjadrení tejto výmery vo vzťahu k celej výmere poľovného revíru, na čo sme poukazovali v celom konaní. Výmera 2008,66 ha predstavuje 69,45 % z celkovej výmery spoločného poľovného revíru, nie 75,38 % ako je nesprávne uvedené v prezenčnej listine.

Ako to vyplýva z notárskej zápisnice, strana 4., za zapisovateľa na zhromaždení bol zvolený R. Q.. Zápisnica z celého zhromaždenia nebola vedená riadne, čo je zrejmé aj zo samotnej zápisnice, napriek výslovným sťažnostiam viacerých vlastníkov však k náprave nedošlo. V zápisnici na str. 3 je uvedené, že zhromaždenie odsúhlasilo uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru Hornád s Poľovníckym združením Domaška počtom hlasov 77,3 %, proti bolo 3,52 %, zdržalo sa 1,99 % a nehlasovalo 0,55 %, čo je spolu 83,36 % hlasov. Nie je vôbec zrejmé, odkiaľ skrutátorka a zapisovateľ dospeli k pomeru hlasov 83,36 %, keď podľa prezenčnej listiny sa na zhromaždení zúčastnili vlastníci s počtom hlasov 69,45 %, resp. aj pokiaľ by sme vychádzali z nesprávneho súčtu uvedeného v prezenčnej listine, tak celkový počet hlasov bol 75,38 %. Uvedená zápisnica je v rozpore so skutočnosťou, ale aj s notárskou zápisnicou, kde sú pri hlasovaní o uzatvorení zmluvy o užívaní poľovného revíru Hornád s Poľovníckym združením Domaška uvedené opäť iné pomery hlasov: 73,3 % hlasovalo za návrh, proti bolo 3,52 %, zdržalo sa 1,99 % a nehlasovalo 0,55 %, čo je spolu 79,36 % hlasov, čo taktiež nie je v súlade s prezenčnou listinou. Na zhromaždení proti postúpeniu práva užívania spoločného Poľovného revíru HORNÁD Poľovníckemu združeniu Domaška hlasoval L.I. Z. s pomerom hlasov 0,50 %, splnomocnený zástupca vlastníka SVIM s.r.o. s pomerom hlasov 3 %, Dominik Szabo s pomerom hlasov 0,006 % a Y. Y. s pomerom hlasov 0,012 %. Proti uzneseniu teda hlasovalo 3,518 % hlasov.

Hlasovania sa zdržal R.. Y. J. s pomerom hlasov 1,99 % a nehlasovali vlastníci s pomerom hlasov 0,55 %. Z dôvodu svojej neprítomnosti pri hlasovaní sa hlasovania nezúčastnil Ján Laczko s pomerom hlasov 0,24 %.

Ak celková prezentovaná výmera pozemkov predstavovala 69,45 % celkovej výmery poľovného revíru, po odpočítaní vlastníkov, ktorí hlasovali proti alebo sa hlasovania zdržali či nezúčastnili, za postúpenie práva užívania spoločného Poľovného revíru HORNÁD Poľovníckemu združeniu Domaška hlasovalo 63,152 % vlastníkov poľovných pozemkov. Rozhodnutie o postúpení užívania spoločného Poľovného revíru HORNÁD Poľovníckemu združeniu Domaška nebolo prijaté v súlade s ust. § 5 ods. 5 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, nakoľko nebolo prijaté dvojtretinovou väčšinou, počítanou podľa výmery poľovných pozemkov. Tým nebola splnená zákonná podmienka pre platné uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru.

K argumentácii žalovaných je ešte potrebné uviesť, že k skutkovým tvrdeniam žalobcov ohľadne nesprávnej evidencie výmer, nesprávneho percentuálneho pomeru výmer k celkovej výmere poľovného revíru a nesprávneho sčítania hlasov sa žalovaní prvý krát vyjadrili až v podanom odvolaní, kedy aj predložili akýsi správny výpočet výmer.

Podľa § 154 CSP „Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.“

Zákonná koncentrácia konania znamená, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nespôsobujú procesnoprávne účinky, ak sú uplatnené po vyhlásení uznesenia, ktorým súd dokazovanie končí. Na prostriedky procesnej obrany, ktoré žalovaný uvádza vo svojom odvolaní súd ex lege nemôže prihliadať, nakoľko tieto neboli uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie v súlade s § 154 CSP.

K zvolaniu zhromaždenia vlastníkov:

Žalovaní v podanom odvolaní poukazujú na skutočnosť, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov bolo zvolané vlastníkami resp. splnomocnenými zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov v zastúpení viac ako 1/3 výmery poľovných pozemkov začlenených do poľovného revíru, teda bolo zvolané v súlade so zákonom.

Ako to vyplýva z pozvánky na zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov, zhromaždenie bolo zvolané nasledovnými vlastníkami, resp. splnomocnenými zástupcami. V prehľade uvádzame zvolávateľov vrátane výmery deklarovanej následne v prezenčnej listine.

Meno/Názov Deklarovaná Percentuálne

výmera v m² vyjadrenie

Pozemkové spoločenstvo Urbariátu a Komposesorátu 277,3673 9,6 %

obce Trstené pri Hornáde

T. T.Á.Q. 371,1873 12,83 %

S.. K. P. 1259499 4,35 %

J. I.Š.Q. 1764882 6,1 %

L.Í.I. Y.L.Q. 196404 0,68 %

Spolu 9 706 331 33,56 %

Už v podaní zo dňa 03.12.2012 poukazovali na zjavné nezrovnalosti pri evidencii výmer, ktoré boli evidované v m², čo v prípade Pozemkového spoločenstva Urbariátu a Komposesorátu obce Trstené pri Hornáde znamená, že ním evidovaná výmera je necelých 277 m² a u T. T. ním evidovaná výmera je cca 371 m². Napriek uvedenému im však boli započítané výmery 277 tisíc a 371 tisíc m² a to bez ohľadu na skutočnosť, že nimi deklarovaný výmeru nikto reálne nekontroloval. Pre účely výpočtu vo vyššie uvedenej tabuľke sme počítali s výmerami v tisícoch metrov štvorcových. Aj pri takomto výpočte však zvolávateľia iba o 0,16 % presiahli zákonom požadovanú 1/3 vlastníkov na zvolanie zhromaždenia. S poukazom na závažné nezrovnalosti ohľadne plnomocnenstiev udelených I. a Y., ktoré vyšli najavo v tomto konaní máme za to, že skutkové tvrdenie o dosiahnutí 1/3 vlastníkov poľovných pozemkov, nevyhnutnej na zvolanie zhromaždenia, bolo nielen že nepreukázané, ale bolo priamo vyvrátené.

K naliehavému právnenému záujmu:

35. K otázke naliehavého právneho záujmu sa žalobcovia vyjadrovali v podaní zo dňa 03.12.2012 a následne opätovne aj v podaní dňa 18.12.2017. Mali za to, že existencia naliehavého právneho záujmu bola vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnená, preto na vyššie uvedené podania odkazujeme v celom rozsahu. Argumentáciu žalovaných ohľadne nepreukázania naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov ako aj jeho uznesení považujeme za nedôvodnú.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a zistil, že sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) rozsudku, a preto ho potvrdil ako vecne správny.

6. Žalovanými uplatnený odvolací dôvod § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. zodpovedá § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.) spočíva v tom, že vady konania postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods. 2 CSP) ale aj (v čase rozhodovania súdu § 100 ods. 1 O. s. p. (teraz § 171 ods. 1 CSP) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods. 1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods. 2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 205a ods. 1 písm. b) O. s. p.]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP (predtým O. s. p.), napr. osoba, ktorá mala byť vylúčená ako svedok, bola vylúčená ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p. Procesným postupom alebo aj rozhodnutím súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP.

7. Podľa čl. 46 ods. 1 úst. zák. 460/1992 Zb. (ďalej len Ústava SR) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

8. Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

9. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

10. Podľa čl. 6 ods. 1, 2 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

11. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces je bezprostredne spojené s ústavným právom zakotveným v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a tak ako citované ústavné práva ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neznačí právo na úspech v konaní pred všeobecným súdom (viď Uznesenie ÚS SR sp. zn. II.ÚS 4/1994 z 19.1.1994, I. ÚS 50/04). Tieto ústavné práva sa premietajú aj v čl. 6 ods. 1, 2 CSP, ktorým sa zakotvuje princíp rovnosti, ktorý garantuje rovnaké postavenie účastníkov v konaní. Pod rovnakým postavením treba rozumieť také procesné práva účastníkov, ktoré zabezpečia spravodlivý súdny proces.

12. Pod spravodlivým súdnym procesom treba rozumieť povinnosť súdu zabezpečiť rovnosť zbraní, t.j. možnosť uplatnenia práv, teda možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, zúčastniť sa na procesných úkonoch, možnosť oboznámiť sa s obsahom spisu a pod.

13. K naplneniu tohto odvolacieho dôvodu dôjde, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. K neprávny procesným postupom možno zaradiť aj taký procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP ale aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie (obsiahnutého v základnom práve na súdnu ochranu) podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru (napr. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, III. ÚS 153/07).

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Povinnosť účastníkov tvrdiť potrebné skutočnosti v sporovom konaní sa nazýva povinnosť tvrdenia a vzťahuje sa vždy na konkrétnu skutočnosť uvádzanú účastníkom konania. V prípade, že ju účastník konania splnil, platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti však podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nedodržanie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti nie je procesne sankcionované, zväčša sa však prejaví v rozhodnutí v spore vo forme úspechu alebo neúspechu strany sporu v spore.

16. Pri hodnotení dôkazov CSP vychádza zo zásady voľného hodnotenia, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov. Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobil z vykonaných dôkazov z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotiacia úvaha súdu musí vždy zodpovedať zásadám formálnej logiky, musí vychádzať zo zisteného skutkového stavu veci a musí byť preskúmateľná v inštančnom postupe. V priebehu dokazovania súd po vytriebení od nepodstatných a nezákonných dôkazov ďalej hodnotí len dôkazy zostávajúce, teda dôkazy dôležité a právne relevantné, ktoré treba posúdiť z hľadiska ich pravdivosti. Pritom posudzovanie pravdivosti konkrétneho dôkazu predpokladá, že sudca takýto dôkaz posudzuje najskôr izolovane z hľadiska vierohodnosti toho, kto ho podáva a či získané informácie sú svojím obsahom pravdepodobné alebo nie. Až potom pristúpi k posudzovaniu jednotlivých dôkazov v jej vzájomných súvislostiach tak, aby informácie vyplývajúce z dôkazov, ktoré považuje za pravdivé tvorili ucelenú a logicky usporiadanú reťaz.

17. Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z.z. v § 1 upriamuje postup súdu, strán sporu a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (pozri aj judikatúru Súdného dvora napr. rozsudky Marshal z 26.2.1986, EÚ 1986/84 bod 49, z 12.7.1990 Foster a iné).

18. O nesprávne právne posúdenie ide vtedy, ak súd použil nesprávny právny predpis alebo ak by aj použil správny právny predpis, potom ho ale nesprávne vyložil.

19. Ani jeden z odvolacích dôvodov nebol preukázaný a nie je opodstatnený.

20. Vo veci treba vychádzať aj z toho, že súd prvej inštancie mal aplikovať viacero právnych predpisov tak procesného, ako aj hmotného práva pri posúdení neplatnosti valného zhromaždenia, bolo treba zistiť, čo je účelom zákona č. 274/2009 Z.z.. Dôležitá otázka bola vyriešená (pozri aj uznesenie NS SR 4Cdo/254/2008), kde sa rozoberá problematika spoločenstva a poľovníckych práv), lebo rozhodujúca bola otázka, či žalobcovia mali právnu subjektivitu, teda kto má byť stranou sporu, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, predpokladom byť stranou sporu je hmotnoprávna subjektivita vo význame mať práva a povinnosti a rozsudok riešil poškodenie práv menšinových vlastníkov.

21. Toto upravuje Občiansky zákonník, zákon č. 40/1964 Zb., lebo spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Právnickými osobami podľa § 18 ods. 2 Obč.zák. sú a/ združenia fyzických alebo právnických osôb, b/ účelové združenia majetku, c/ jednotky územnej správy samosprávy, d/ iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

22. Pri pasívnej legitímácii treba súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že stranami sporu sú všetci vlastníci pozemkov patriaci do spoločného poľovného revíru, v spore sú žalovanými vlastníci Poľovného revíru Hornád (ktorí zastúpení boli podľa § 5 ods. 7 zákona 274 z roku 2009 Z.z.). Predmetom sporu bolo určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru medzi Poľovníckym združením Domaška a vlastníkmi spoločného poľovného revíru Hornád, preto aj Poľovnícke združenie Domaška je stranou sporu na strane žalovaného.

23. Treba ešte doplniť, že právna teória a súdnoaplikačná prax rešpektuje právny princíp, ktorý je vyjadrený pravidlom „lex specialis derogat generali“ (zvláštny zákon ruší zákon všeobecný).

24. Za predpokladu, že ide o predpisy rovnakej právnej sily zvláštna úprava, t.j. užšia právna norma má prednosť pred úpravou všeobecnou, t.j. normou širšou, ktorá sa uplatní len tam, kde zvláštny predpis vec neupravuje, tento kontravalentný vzťah speciality a subsidiarity existuje medzi rôznymi právnymi predpismi (napr. vzťah obchodného zákonníka ako osobitného predpisu lex specialis a Občianskeho zákonníka ako všeobecného predpisu lex generalis).

25. Preto v spore bolo potrebné vychádzať aj po vyhodnotení dokazovania zo zákona č. 274/2009 Z.z. napr. § 79 ods. 1, ktorý pojednáva o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (lebo na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak).

26. Podľa § 4 ods. 1 cit.zák. žiadosť o uznanie poľovného revíru môže podať vlastník alebo vlastníci poľovného pozemku na príslušný obvodný lesný úrad.

27. Odvolací súd bol si vedomý zložitosti problematiky v tomto spore, vychádzal aj z postupov a z rozhodnutí správneho konania (napr. vec 6S/18/2017), v ktorých sa riešili nezákonnosti postupu správneho orgánu pri vydaní správneho rozhodnutia, lebo aj Obvodný lesný úrad môže pochybiť.

28. Ďalej je treba poukázať aj na to, že k odvolaniu pripojené uznesenie Krajského súdu v Prešove 25Co/44/2017, ako aj Najvyššieho súdu SR 1Sžr/166/2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu pri preskúmaní jeho zákonnosti (Krajský súd v Prešove sp.zn. 1S/88/2010 zo 7.7.2011, tak vtedy vychádzali súdy z iného skutkového stavu a napr. vo veci v spore o nariadení NO 25Co/44/2017 sa vychádzalo z iného skutkového stavu.

Naopak v tomto spore - uznesení č.k. 6Co/213/2013-158 (sp.zn. 14C/280/2012 - NO zo 16.4.2013) krajský súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

29. Odvolací súd mal na zreteli, že pri výkone práva poľovníctva má určitý význam v rámci spoločenského hľadiska a so zreteľom na vykonané dokazovanie sú závery súdu prvej inštancie správne a zákonné. Pritom námietky žalovaných o nedostatku aktívnej a pasívnej legitímácie, ako aj nepreukázanie žalobcov, či sú vlastníkmi alebo nie sú pozemkov začlenených v poľovnom revíre Hornád boli ako nedôvodné vysvetlené už súdom prvej inštancie, lebo zo zmluvy o založení spoločenstva s právnou subjektivitou zo dňa 26.11.2000, ktorou bol založený urbariát (Pozemkové spoločenstvo v Skároši) plynie, že toto pozemkové spoločenstvo združuje a zastupuje právo vlastníkov, ktoré sú začlenené do Poľovného revíru Hornád, a teda jednoznačne žalobcovia preukázali, že sú vlastníkmi nehnuteľností miesta, kde bol uznaný poľovný revír, žalovaní 1, 2 ničím nepreukázali opak, teda nepredložili žiadny dôkaz ani v odvolacom konaní o tom, že by žalobcovia neboli vlastníkmi poľovných pozemkov začlenených v Poľovnom revíri Hornád.

30. Bolo nepochybne preukázané v konaní aj to z notárskej zápisnice, že na zhromaždení po vylúčení strán sporu a svedkov vyplynulo, že sa vychádzalo z predložených plných mocí, v notárskej zápisnici sa konštatovalo, že 2/3 väčšina prijala návrh v počte 75,38% hlasov, tomu tak nebolo, výmera 2008,66 ha z celkovej výmery 2892 ha nepredstavuje pomer 75,38, ale 69,46%, pričom po odpočítaní vlastníkov, ktorí hlasovali proti, zdržali sa hlasovania alebo sa nezúčastnili hlasovania, potom celkovo hlasovalo

63,152% vlastníkov poľovných pozemkov, pričom bolo potrebných 66,67% hlasov. Správne je prijatý záver súdom prvej inštancie, že zhromaždenie vlastníkov poľovných pozemkov nedisponovalo na zhromaždení zo dňa 7.9.2012 potom 2/3 väčšinou a nebolo uznášaniaschopné a naliehavý právny záujem bol vysvetlený súdom prvej inštancie a bol aj preukázaný, pretože žalobcovia jedine boli dotknutí na svojich právach. Na zhromaždení vlastníkov poľovných pozemkov 7.9.2012 boli zvolané osoby ako osoby splnomocnené na uzatvorenie zmluvy o užívaní poľovného revíru, po vyslovení neplatnosti tejto zmluvy by tieto splnomocnené osoby mohli uzavrieť ďalšiu zmluvu s Poľovníckym združením Domaška, a preto aj bol preukázaný naliehavý právny záujem na určení, že samotné zhromaždenie a na ňom prijaté uznesenia sú neplatné.

31. Úspešným žalobcom potom v konaní, ktorým vznikli trovy, súd prvej inštancie správne podľa § 255 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania.

32. Keďže súd prvej inštancie pominul ďalšie predloženie dokladov o vlastníctve k poľovým pozemkom a o ich začlenení do územia PR Hornád, z hľadiska preukázania aktívnej legitímácie žalobcov a neurobili tak ani odvolatelia, odvolací súd so zreteľom na zákonnosť rozsudku a ustálenú rozhodovaciu prax, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom zdôrazňuje, že v § 1 CSP sa nezakazuje stranám sporu, t.j. aj odvolateľom predkladať vlastné dôkazy, resp. vlastné zakreslenia a mapy, kde by podľa grafického znázornenia hraníc bolo preukázané, či ide o jeden poľovný revír alebo o druhý poľovný revír v záujme preukázania neplatnosti právnych úkonov ohľadne preukázania vlastníctva poľovných pozemkov, tu sa žiada dodať, že odvolatelia nenavrhlid ďalšie dokazovanie ani v odvolacom konaní.

33. Samotná polemika, koľko percent pri zhromaždení z hľadiska počtu hlasov bolo podľa § 5 ods. 5 Zákona o poľovníctve pri určení neplatnosti zmluvy o užívaní PR Hornád zo dňa 26.9.2012 už nemá preukázanú relevanciu zo strany odvolateľov.

34. Odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 CSP, pretože za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý nepatria trovy úspešnej strane sporu aj v odvolacom konaní platí a túto považuje, že môže ísť o komplikovanú právnu vec a aplikáciu viacerých právnych predpisov, čo sa stalo v tomto konkrétnom spore.

35. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.